

prețuirea cu orice preț a orice altceva decât Dumnezeu. Prețul prea mare pe care unii-l pun pe false tronuri de stăpâni, pe nenorocite averi omenești, pe aiuristice cariere, consumatoare de orgolii și nebunii..., toate semne ale nenorocitei însăilări a valorilor între care trăim.

O, măcar de-am ține cont de ceea ce Dumnezeu ne învață prin Evanghelia Sa: "ci căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și toate acestea vi se vor adăuga" (Matei 6, 33) !

Ce ne spune, altfel? Că faptele pe care le săvârșim n-au voie să necinstească pe Dumnezeu și nici Biserica, unite în veac în legătura dragostei, legătura de la inima de Dumnezeu la inima noastră (adică și a ta, și a mea...). Sau, cum spune același Savatie Baștovoi, citat ceva mai sus, „acolo unde inima omului s-a unit cu Dumnezeu, acolo se păstrează Biserica, pentru că în inima aceea este cuprinsă toată umanitatea, căci nimeni nu se va putea uni cu Dumnezeu până când nu va lua cu sine toată omenirea, toată durerea omenirii, căci aceasta este dragostea și numai în dragoste ne unim cu Dumnezeu și în dragoste ființăm și nimic din ceea ce nu se face din dragoste nu va rămâne. Taina Bisericii este taina dragostei,

iar taina dragostei este Taina Bisericii. Aceasta nu este nimic mai mult decât ceea ce este omul, decât ceea ce ar trebui să fie omul...”

Iată de ce Evanghelia aceasta – numită și "despre grijile vieții" – ne învață că soluția zbaterilor noastre este dragostea pe care Dumnezeu ne-o poartă, și noi reușim, atât cât lucrăm pentru aceasta, s-o dăruim celorlalți. Dragostea ce ne înveșmântă, dragostea ce ne hrănește, dragostea ce ne vindecă setea, înveșnicindu-ne.

Duhul Sfânt, între Persoanele Sfintei Treimi, este "cea mai ascunsă dintre Ele", ascunsă în spatele darurilor pe care le risipește Dumnezeu între noi. Hristos Domnul știa aceasta! Știa că Pogorârea Duhului Sfânt va aduce izvor de daruri noi între oameni, de dragul lor. Și că atâta vreme cât vor persista în nădejde, credință și dragoste vor spori. De aceea, zice – verset ce lipsește Evangheliei, dar e "lipit" de ea: „Nu purtați deci grija zilei de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale. I-ajunge zilei răutatea ei!” (Matei 6, 34).

Să-nvățăm dar să nu "otrăvim" icoana așteptării, știind că Vistierul Bunătăților pretutindena este și pe toate le plinește.

(Pr. Conf. Univ. Dr. Constantin Necula, Predici)

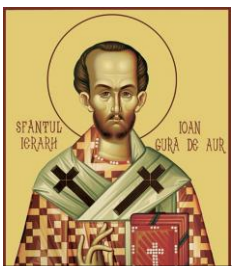
VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

Sf. Dimitrie de Rostov,
icoană

Nu-ți alipi ochii de fețe frumoase, pentru că inima ta să nu fie înrobită de frumusețea stricăcioasă și să se depărteze de Dumnezeu. Nu primi și nu te supune cugetelor desfrânate, ca să nu cazi din iubirea lui Dumnezeu. Nu-i invidia pe cei care fac asemenea lucruri, despre care „rușine este chiar a le spune” (Efeseni 5,2).

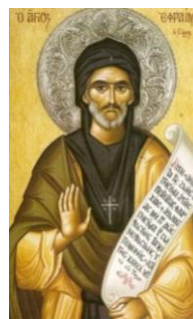
(Sf. Dimitrie de Rostov)

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

„Nici micile păcate nu sunt ceva mic. Mărul pe care l-au mâncat strămoșii în Eden n-a fost mare, dar ce urmări au decurs, știi singur.”

(Sf. Efrem Sirul)

Sf. Efrem Sirul,
icoană

„Dintre toate relele omenești singur păcatul este adevăratul rău.”

(Sf. Ioan Gură de Aur)